

ΟΙ ΙΟΥΔΕΣ

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραΐμ και Μέμφις 1989-2007

Αισθάνομαι, την ακατανίκητη επιθυμία να απευθυνθώ σε σας που με την παρουσία σας και μόνο σε αυτόν τον χώρο, εκφράζετε την επιθυμία να θέσετε τις δυνάμεις σας στο πλευρό των δυνάμεων του φωτός. Δεν θα σας μιλήσω για την άπειρη αγάπη και σοφία του Κοσμικού, γιατί αυτές ήδη τις βιώνετε καθημερινά. Δεν θα σας μιλήσω για την αρετή και την ηθική γιατί όλοι οι άνθρωποι είναι με τον δικό τους τρόπο ενάρτεροι και ηθικοί. Αντίθετα, θα σας μιλήσω απόψε για τους Ιούδες, τα δυστυχημένα αυτά πλάσματα που ζούν και κινούνται ανάμεσά μας, αναζητώντας μάταια της ψυχής τους την σωτηρία, βυθισμένα στο απόλυτο σκοτάδι όπου τα καταδίκασε να ζούν ο ίδιος τους ο εαυτός.

Σε όλες τις εποχές, σ'όλους τους τόπους και σε όλες τις οργανώσεις, πάντα υπήρξαν Ιούδες. Άνθρωποι χωρίς ιδανικά, εμπορούμενοι μονάχα από το πνεύμα της αυτοκαταστροφής, είδος ψυχικής βδέλλας, ζούν και δρουν πάντα στο σκοτάδι της νύχτας, γιατί το φως της ημέρας και της αλήθειας τους τυφλώνει και αποκαλύπτει, στα μάτια των δικαίων, τα ανομήματά τους και την σαθρότητα των οικοδομημάτων τους.

Οι Ιούδες πάντα φθονούν το αγαθό και το ωραίο. Στερούμενοι οι ίδιοι την εσωτερική εκείνη ωραιότητα που χαρακτηρίζει τα Τέκνα του φωτός, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να σβήσουν την ιερή φλόγα που καίει στα στήθη των δικαίων. Φθονώντας την ψυχική υγεία των άλλων, προσπαθούν να την καταστρέψουν. Αδυνατώντας οι ίδιοι να κάνουν και την παραμικρή έστω ψυχική πρόοδο, εμποδίζουν με κάθε δυνατό μέσο την πρόοδο των άλλων. Εκμεταλλευόμενοι την ευπιστία και την αγνότητα των αδελφών τους, τους τυλίγουν με τα πέπλα του ψεύδους, της αυταπάτης, της άγνοιας, του φανατισμού.

Είναι εύκολο να αναγνωρίσουμε τους Ιούδες. Οπου συναντάμε ανθρώπους επαρμένους που δρουν και μιλούν σαν αυτόκλητοι σωτήρες, προσπαθώντας να γκρεμίσουν ό,τι καλό, για να φανούν μετά σαν Σωτήρες, εκεί έχουμε Ιούδες. Οπου συναντάμε ανθρώπους που σπεύδουν να συκοφαντήσουν αυτούς που στέκονται λίγο ψηλότερα απ'αυτούς, αλλά και να σκύψουν δουλικά το κεφάλι, για να πετύχουν την πρόσκαιρη εύνοιά τους, εκεί έχουμε Ιούδες. Οπου συναντήσετε έχιδνες με την μορφή ανθρώπου, που δαγκώνουν τον κόρφο που τις θερμαίνει, εκεί έχουμε Ιούδες.

Κύριο χαρακτηριστικό του Ιούδα είναι ο φθόνος. Τον φθόνο αυτόν τον ωραιοποιεί και έτσι παρουσιάζει τις δόλιες ενέργειές του σαν εμπορούμενες όχι από ταπεινά κίνητρα, αλλά από ψηλά ιδεώδη και πολλές φορές καταλήγει στο να το πιστέψει και ο ίδιος.

Ο Ιούδας είναι το πιο δυστυχημένο πλάσμα της οικουμένης. Η πορεία του είναι γνωστή από πριν: Θα εργασθεί για κάποιο σκοπό, θα προδώσει και μετά θα σπεύσει μόνος του στην τιμωρία δια της αγχόνης. Και ο βρόγχος της αγχόνης σφίγγει καθημερινά τον λαιμό του και τον σκοτώνει αργά αργά με χίλιους τρόπους. Πρώτα με τις τύψεις που, αργά ή γρήγορα, τον βασανίζουν και του στερούν κάθε έννοια γαλήνης. Δεύτερον, η φυσική δύναμη του εγρηγορότος της ιδέας που προσπαθεί να καταστρέψει, είναι συνήθως τόσο μεγάλη, ώστε η

αντίδραση του εγρηγορότος τον εξολοθρεύει. Η υγεία του καταστρέφεται, κυρίως λόγω των αρνητικών δυνάμεων τις οποίες ο ίδιος δημιουργεί και τρέφει. Οι προσωπικές του υποθέσεις γίνονται ολοένα πιο προβληματικές. Οι φίλοι του απομακρύνονται σιγά σιγά από κοντά του κι'οι λίγοι που τον ακολουθούν, αργά ή γρήγορα πέπρωται να τον προδώσουν όπως πρόδωσε κι'αυτός. Κί'όσοι, τυχόν, χρησιμοποιήσουν τη προδοσία του, πέπρωται να τον αποδιώξουν, γιατί τους καρπούς της προδοσίας τους αγάπησαν πολλοί, τους Ιούδες, όμως, κανείς.

Η πιο μεγάλη, όμως, τιμωρία του Ιούδα, έρχεται την στιγμή που συνειδητοποιεί τελικά, ότι όλες οι προσπάθειες, όχι μονάχα αποδείχθηκαν μάταιες, όχι μονάχα δεν έσβησαν τη φλόγα, αλλά αντίθετα δυνάμωσαν και ισχυροποίησαν τη φλόγα αυτή που γίνεται τελικά φωτιά που αποτεφρώνει κάθε τι το ποταπό, συνεπώς δε, και κάθε Ιούδα.

Σκεφθείτε πως δεν θα υπήρχε Χριστιανισμός, εάν δεν υπήρχε ο δόλιος Ιούδας για να φανεί το μεγαλείο του Ιησού. Και ακόμη, κάθε κατοπινή δίωξη έδωσε μεγαλύτερη δύναμη και μεγαλείο στον Χριστιανισμό. Και αυτό συμβαίνει πάντα σε κάθε οργάνωση.

Οι προδοσίες και οι διώξεις δυναμώνουν τους δίκαιους γιατί τους κάνουν να ενωθούν περισσότερο μεταξύ τους, να ανασυντάξουν τις δυνάμεις τους και να δώσουν τη μάχη, τη μάχη που θα είναι νικηφόρα, γιατί δίνεται από τους οπαδούς του Φωτός.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πιο μεγάλη, η πιο βασανιστική, τιμωρία του Ιούδα: να δει την φλόγα να θεριεύει, να γίνεται φωτιά και να απλώνεται παντού. Και επειδή με την προδοσία του συνέβαλε και αυτός στο άπλωμα της φλόγας, γι αυτό και αξίζει την συμπόνοια και την συμπάθειά μας. Αλλωστε, με πολλά βάσανα και ταλαιπωρίες, κάποτε θα πληρώσει, σε τούτη ή σε άλλη ενσάρκωση, τα σφάλματά του. Και αυτοί τους οποίους πρόδωσε, θα είναι οι πρώτοι που θα σπεύσουν να τον παρηγορήσουν, γιατί αυτοί είναι ταγμένοι στην υπηρεσία των πάντων, αγαθών και πονηρών.

Αδελφοί μου,

Οι απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα που μας απασχολούν, δεν βρίσκονται μονάχα στα λόγια του Θεού. Βρίσκονται παντού. Ακόμα και στα λόγια του Ιούδα. Παρ'όλο που μπορεί απλώς να μεταδίδει τα λόγια των δυνάμεων του σκότους. Κί'όσο και εάν στα λόγια του μπορούμε να αναγνωρίσουμε μονάχα τις αρνητικές δυνάμεις που θέλουν να πνίξουν τον κόσμο, αν ακούσουμε προσεκτικά τα λόγια του Ιούδα, οι πιο μύχιοι φόβοι των δυνάμεων του σκότους θα μας αποκαλυφθούν. Κί'όταν τελικά προικισθούμε με κατανόηση, ας δράσουμε σύμφωνα με το φως που έχουμε μέσα μας και την αγάπη που μας ενώνει με το κοσμικό. Κι οι δυνάμεις του Φωτός δεν θα μας εγκαταλείψουν.

Αδελφοί μου,

Ας στραφεί ο καθένας βαθειά στην καρδιά του, και ας ρωτήσει ειλικρινά τον εαυτόν του: Μήπως, άθελά μου, είναι κι εγώ ένας Ιούδας; Μήπως, άραγε, κάθε φορά που δείχνω έλλειψη ανοχής, είμαι κι εγώ Ιούδας; Μήπως γίνομαι Ιούδας κάθε φορά που πληγώνω τον αδελφό μου; Μήπως συντάσσομαι με τον Ιούδα κάθε φορά που σπεύδω να κατακρίνω, δίκαια ή άδικα, τον συνάνθρωπό μου; Μήπως, άραγε, έδωσα κάποτε κι'εγώ το φιλί της προδοσίας στον Δάσκαλό μου;

www.misraimmemphis.org

www.misraimmemphis.com.gr

Θέστε αυτά και άλλα παρόμοια ερωτήματα στον εαυτό σας, και άστε τον να απαντήσει ειλικρινά.

Κί'αν παρέλπιδα, αναγνωρίσετε μέσα σας το σπέρμα του Ιούδα, μην απογοητευθείτε. Η αναγνώριση του σφάλματος είναι αρκετή για να το εξαλείψει.

Είθε η Σοφία του Κοσμικού, να καθοδηγεί τα βήματά σας στον δρόμο της Φώτισης.